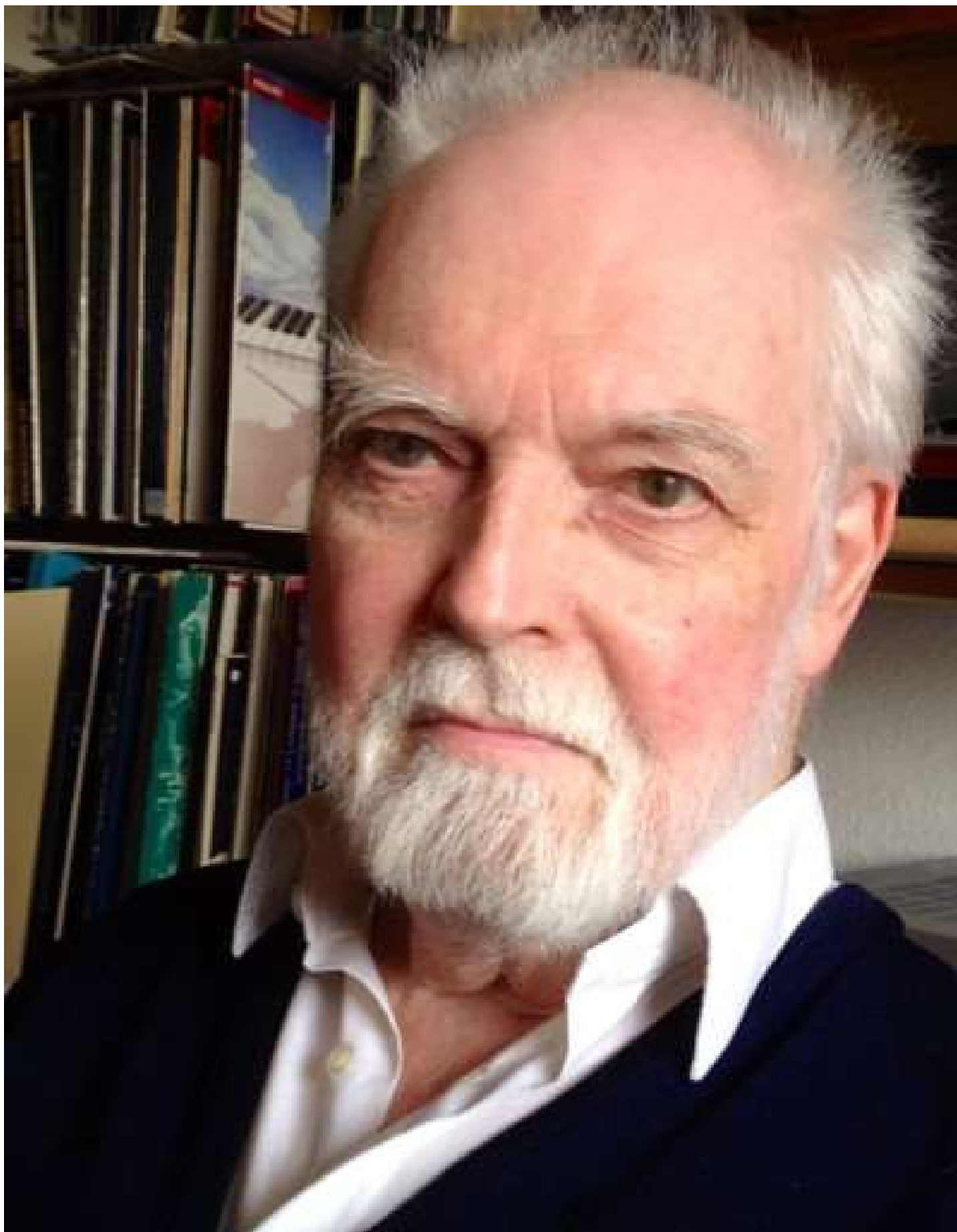

Som en muteret sæson af Game of Thrones

ANMELDELSE / 06.06.20

Preben Major Sørensen har skrevet en urovækkende roman om adel, kunst, drager og en sexrobot ved navn Lotte.

Vi bruger cookies

Vi bruger cookies til at integrere med vores videoudbydere og til at lave anonymiseret statistik over trafikken på vores hjemmeside.

[Læs mere](#)

Statistik

Sociale Medier

Giv samtykke til alle

[Mere om vores privatlivspolitik](#)

“ **Helvedsgavlen bevæger sig ikke rigtig noget sted hen, den knopskyder. Den er som en muteret sæson af Game of Thrones, hvor manuskriptforfatterne endelig har givet op og smidt alle konventioner over bord og tænkt: hvor vildt kan vi gøre det?**

Da treenigheden Elend, Iffland og Uhland flytter fra Vrange og finder et hus i landsbyen Hvorrup, hvor de sammen planlægger deres hævn over herskerne på Vrange, anskaffer de sexrobotten Lotte (endnu en nazi-reference). Lotte skal passe og pleje dem, og, ikke mindst, være målet for de tre mænds fuldkomne ustyrlige, sadomasochistiske begær. Efter at have dyrket gruppesex med robotten, pisket og forsøgsvist hængt hende, plejer vennerne at spille ”Lottebold” i stuen. Lotte har det fint med alt det seksuelle, men hun er ikke så vild med at blive kastet rundt med. Lotte-sekvensen er vel et ret rammende eksempel på den moralsk betændte og yderst fantasifulde grumhed i Majors prosa:

»Det værste ved det var, tænkte Lotte i begyndelsen, at de kylede så meget med hende, vennerne. De tre venlige ældre mænd der – som vi vist har fortalt – havde samlet hende op da hun sad der i grøftkant og tudede og ikke havde fået vådt og tørt i flere dage, legede med hende på en mærkelig måde. Allerede den første aften, efter at hun med glubende appetit havde sat en stegt kat og en tallerken brunkål til livs, gav vennerne sig, en efter en, til at bolle hende, og det var sådan set også i orden, det var helt fint, for det kunne de faktisk, i modsætning til de to 16årige drenge fra skolen, som så tydeligt havde demonstreret deres mangel på erfaring (mødommen havde hun fået taget af onkel Povl allerede da hun var 11 og først lige netop havde haft sit første månedlige, og det havde mindet hende om den gang da hun var oppe i rutsjebanen i Tivoli i Hovedstaden og hele menageriet pludselig gik i stå allerøverst oppe, for derpå at gå i stykker på vejen ned, så de forreste vogne hang og dingledede ude over afgrunden i 40 meters højde).«

Og sådan fortsætter det. Ind og ud af bevidstheder, frem og tilbage i tider, i en kværnende ond prosastrøm. Det er umuligt at finde hoved og hale i, men det lader heller ikke til at være meningen, at der skal være et særlig tydeligt hoved eller en særlig tydelig hale.

Vi bruger cookies

Vi bruger cookies til at integrere med vores videoudbydere og til at lave anonymiseret statistik over trafikken på vores hjemmeside.

[Læs mere](#)

Statistik

Sociale Medier

Giv samtykke til alle

Mere om vores privatlivspolitik

